

פניני הפרשה

וַיְהִי בַשִּׁלַח פְּרִיעָה אֶת הָעָם (יג, יז)

בְּשִׁלַח ראשי תיבות: **ב**יטול-תורה, **ש**יחה-בטלה, **ל**שון-הרע, **ח**מדנות. לומר לך שהאדם צריך לְשַׁלַח את הדברים האלו ממנו. (מרכבות ארגמן)

בקיעת הים

וְאֵתָהּ הָרַם אֶת מִטְךָ וְנִטְהָ אֶת יָדְךָ עַל הַיָּם וּבִקְעָהּוּ (יד, טז)
 הגה"ק רבי **שמשון מאוסטרופולי** זי"ע פירש במתיקות את הפסוק, ה' יתברך בקע את הים על ידי שתי שמותיו יתברך, **י'הו'ה** ו-**א'ד'ני**. וזה רמוז בפסוק **וְאֵתָהּ הָרַם** - דהיינו תרים את האותיות שאחרי המילה **מִטְךָ** - מ-נ ט-י ד-ל יוצא **ניל** שעולה בגימטריא **90**. ו**נִטְהָ** - דהיינו תוריד את אותיות **יָדְךָ** כלומר האותיות מתחת המילה **יָדְךָ** - ד-ג ד-י יוצא **טגי** שעולה בגימטריא **22**. **עַל הַיָּם** - דהיינו מעל אותיות **יָם** יש אותיות **י-כ, מ-נ,** יוצא **כנ** שעולה בגימטריא **70**. נחבר את כולם ביחד $70+22+90=182$, ובהמשך הפסוק כתוב **וּבִקְעָהּוּ** - כלומר תבקע את ה-**182** לחצי יוצא **91**, וגם **י'הו'ה** ו**א'ד'ני** עולה למנין **91** שבהם בקע ה' יתברך את הים. שפתיים ישק. (חיים של תורה)

אהבת השם

זֶה אֵלֵי וְאֲנֹהוּ אֶלְקֵי אָבִי וְאֶרְמָמְנָהוּ (טו, ב)

זֶה אֵלֵי - כאשר האדם עמל ויגע כדי להגיע לְהַפְרֵת ה' יתברך וקרבתו, אזי **וְאֲנֹהוּ** - טוב ויפה הוא. אבל אם **אֶלְקֵי אָבִי** - הוא סומך על ייחוסו ומתגדל בזכות אבותיו, אזי **וְאֶרְמָמְנָהוּ** - הרי זה סימן לגאווה ורוממות בעיני עצמו. (הגה"ק רבי מאיר מפרימישלן זי"ע).

אשה מתלוננת לחברתה:

אני לא יודעת מה לקנות לבעלי ליום הולדת שלו יש לו כבר הכל מה שאני צריכה!!! 😊

שלל רב

אָמַר אוֹיֵב אֶרְדֹּף אֲשִׁיג אֶחְלַק שָׁלַל (טו, ט)

פירש הרמ"ע מפאנו זי"ע ראשי תיבות של **אָמַר אוֹיֵב אֶרְדֹּף אֲשִׁיג אֶחְלַק** - ה' פעמים **א'**, ו**שָׁלַל**, בגימטריא **שס**, יחדיו, הרי הם **שסה**, כנגד **365** ימות השנה וכנגד מצוות לא תעשה שבתורה (מכות כג:). וזהו שנאמר **אָמַר אוֹיֵב** - הוא היצר הרע, שונאו של האדם (סוכה נב), **אֶרְדֹּף אֲשִׁיג** - את האדם. **אֶחְלַק שָׁלַל** - אקח ממנו מלקוח של עבירות וארכוש את כל זמנו, רחמנא ליצלן. **תְּמַלְאֵמוּ נַפְשֵׁי** - ואז אמלא אותו ברוח טומאה ואשלוט בו כליל- ולאחר מכן **אֶרִיק חֲרָבִי** - כמו שאמרו בגמרא בבא בתרא (יט) הוא שטן הוא מלאך המוות. **תּוֹרִישְׁמוּ יָדַי** - אקחהו עימי לגיהנם, ה' ירחם! כל זאת תחבולת היצר הרע, אך כשם שה' יתברך הוא הושיענו מהאויב ההוא והטביעו בים סוף, כך יושיענו הקב"ה מציפורני היצר הרע ויטביעו במצולות תהום רבה! שפתיים ישק.

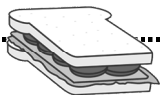
קוץ ודרדר

מִלְחָמָה לְה' בַּעֲמֹלֵק מִדֶּר דֶּר (יז, טז)

אם תחבר **דֶּר דֶּר** תמצא תיבת **"דרדר"** וזה הקללה שקולל אדם הראשון **וְקוֹץ וְדֶרֶדֶר תִּצְמַיִם לָךְ**, היינו השכינה שנקראת אדמה, מעתה אחר החטא תוליד גם נשמות רעות בעולם. ובזהר הקדוש פרשת בשלח (סו:) ביאר שכתוב **דֶּר דֶּר** בלי אות ו' (דור דור), לרמוז שהקב"ה ימחה את עמלק מהדירה בעליונים ומהדירה בתחתונים, וזה **מַחָה אֶמְחָה אֶת זָכְרְ עֲמֹלֵק** מלמעלה ולמטה. (הרה"ג מאיר אליהו שליט"א)

זהירות מלשון הרע

דְּבַר אֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיָּשְׁבוּ וַיַּחֲנוּ לִפְנֵי פִי הַחִירָת (יד, ב)
 הגה"ק בעל **אוהב ישראל מאפטא** זי"ע מלמד אותנו בדרך רמז כמה יש להיזהר בעוון החמור של לשון הרע. **וַיָּשְׁבוּ וַיַּחֲנוּ** - חובה על האדם לשבת ולחנות (לחכות מעט), **לִפְנֵי פִי הַחִירָת** - לפני שהוא נותן לפיו חירות (חופש, רשות) לדבר מה שחפץ.

הסנדביץ'

יום אחד, נסע סלומון באוטובוס ומלפניו ישבו אב ובן. כעבור מספר דקות הבחין סלומון באב מוציא סנדוויץ' ונותן לבנו הקטן, שמסרב לאכול בתוקף. **"אם לא תאכל"**, הזהיר. אותו אביו, **"אני אתן את הסנדוויץ' לאיש שיושב מאחור"**, כעבור מספר דקות ניסה האב שוב, ושוב התרה בבנו, **"אם לא תאכל אני אתן את הסנדוויץ' לאיש שיושב מאחור"**. בפעם השלישית, כששוב הבן סרב בתוקף, דפק סלומון בחוסר סבלנות על הכתף של האב, **"אתה מוכן להחליט כבר 😊! "** הייתי צריך לרדת לפני שלוש תחנות!!! 😊

כוח התורה

וַיֹּרְהוּ יְיָ עֵץ וַיִּשְׁלַךְ אֶל הַמַּיִם וַיִּמְתְּקוּ הַמַּיִם שָׁם שָׁם לֹא חָק וּמִשְׁפָּט וְשָׁם נִסְהוּ (טו, כה)

השליך לו הקב"ה עץ מגן עדן, ומרוב מתיקות העץ כשהשליכו משה למים מיד נמתקו. **שָׁם שָׁם לֹא חָק וּמִשְׁפָּט** שלימדו על דרך חוק וכלל, שכל מקום שיבואו והמים יהיו מרים ישליך את העץ הזה וימתקו המים. **וְשָׁם נִסְהוּ** לאותו עץ, שעתה עץ זה בדוק ומנוסה. (חומת אנך). וכל מדרש זה רומז לחיי האדם, אם רואה כי ניסיונות מרים באים עליו, יקח את עץ החיים היא התורה וממילא תתמתק מעליו מידת הדין. ועוד עץ בגימטריא עולה למניין **כסף**. לרמוז, שיחזיקו העשירים בידי התלמידי חכמים, וכמו שנאמר: **וַיֹּרְהוּ יְיָ עֵץ וַיִּשְׁלַךְ אֶל הַמַּיִם שִׁשְׁלִיכוּ כִסְפִים לְתַלְמִידֵי חַכְמִים** העוסקים בתורת ה' שנקראת מים, ואז **וַיִּמְתְּקוּ הַמַּיִם** - שיוכלו ללמוד ביישוב הדעת. (מרכבות ארגמן)

שש מאות רכב

ויקח שש מאות רכב בחור (יד, ז)

באחת מאגרותיו של מהר"ם שיף זי"ע, נמצא סיום הכולל פסוק מפרשת בשלח, הערוך בצורת חידה, וכך כתוב: **ויקח שש מאות רכב** (נותר) **בחור**. והיה הדבר לתעלומה: למה התכוון רבנו המהר"ם? לאחר נסיונות מיגעים פוענחה חידה מבריקה זו בדרך הבאה: **"ויקח שש"** - כשאתה לוקח (מפחית) מספר שש, "מאות רכב" - מאותיות **"רכב"**, שהן בגימטריא **222** - נותר **בחור** - נותר בידינו המספר **216**, מספר העולה לגימטריא של בחור. (בני ציון)

גוזר גזרים

ויבקעו המים (יד, כא)

מבואר במכילתא בפרשת בשלח ממי הים נחלקו לשנים עשר שבילים כנגד שנים עשר שבטי ישראל, ולכל שבט היה שביל מיוחד לעבור בו. וזהו שכתוב בתהלים לגוזר ים סוף לגזרים, במילה גזרים יש רמז לדברי השורש גזרים הוא **גזר** שזה בגימטריא קטנה יוצא **12**, והאותיות שנשארו מהמילה **גזרים** (ים - שפתיים יישק)

יוסי נכנס לפיצריה ובקש מגש פיצה. המוכר שואל אותו לכמה חתיכות לחתוך לך את הפיצה, לשמונה חלקים או לשש עשרה? ענה לו יוסי שש עשרה זה הרבה אני לא אגמור, תעשה שמונה חלקים. 😊

מי הוא בן אדם? סיפור ליל שבת

בחור אחד הגיע ללשכת התעסוקה, והתחנן לפני הפקיד שימצא לו עבודה כלשהי. לא משנה איזו עבודה זו תהיה, הבהיר הבחור, מחמת המצוקה הגדולה שבה הוא שרוי, הוא מוכן לקחת כל עבודה. אמר הפקיד, "אם כן, אתה באמת מוכן לעבוד בכל עבודה, אז יש לי בשבילך משהו, האריה של גן החיות מת, ולא השגנו עדיין אריה חדש. אתה תהיה האריה שלנו, עד שיגיע האריה מהגיונגל. נלביש אותך בתחפושת אריה קומפלט, תיתן כמה שאגות בכלוב, ותסתובב מפינה לפינה. אלו הן, פחות או יותר, דרישות התפקיד. שעות העבודה נוחות, למדי, אם כי יש פיצול מהשעה שמונה עד אחת, ואחר כך משלוש עד חמש, וזהו הבחור הסכים בשמחה, והחל בעבודה. בשעות הראשונות העבודה הייתה נעימה ושלווה, אבל לפתע שמע האריה, ידידנו, חריקה מכיוון השער ולתוך הכלוב הכניסו את הלבאיאה. הלבאיאה העוצמתית התקרבה באיום אל הבחור-האריה, שהחל להצטנף בפינה בחד נורא. הלבאיאה תזהה, מן הסתם, שהוא לא אריה אמיתי, וזה יהיה יום העבודה האחרון שלו כאריה, ויומו האחרון כאדם חי.

הלבאיאה התקרבה והתקרבה, והאריה שלנו רעד ללא שליטה בכל גופו. הלבאיאה קירבה את ראשה האימתני אל ראשו של הבחור-האריה, ולחשה לו: גם אתה מלשכת התעסוקה, נכון?" נשימת רווחה נפלטה מפיו. בשעות שלאחר מכן שאגו שניהם יחדיו, בשמחה ובטוב לבב, ושלום על ישראל. חלפו שלושה שבועות. גם האריה וגם הלבאיאה החלו לחוש שחיקה ושעמום. לקראת סוף היום, הביט האריה ימינה ושמאלה, וראה שאין מבקרים בטווח שמיעה. הוא פנה אל הלבאיאה, ושאל: **"תגידי לי, היום מסיימים בחמש או בשש?"** הלבאיאה ענתה לו: **"היום בשש"**. למרבה הצער, הם אמנם לא שמו לב, אבל היו שם אב ובנו, ששמעו אותם משוחחים. האב והבן רצו מיד למשרדו של מנהל גן החיות, וצעקו על המנהל: **"גנב! רמאי! אין שם לא אריה ולא לבאיאה, הם שני בני אדם!"** ענה להם המנהל: **"על מה אתם מדברים! בואו הקשיבו, אתם שומעים אילו שאגות הם שואגים שניהם! "** **"כן"**, ענו האב והבן, **"אבל אנחנו שמענו אותם גם מדברים, ומתדיינים האם מסיימים היום בחמש או בשש... נוו... אז מה?"** אמר להם המנהל. **"שלושה שבועות הם שואגים שאגות של אריות, אז מה אם הם אמרו משפט אחד? מה, זה אומר שהם בני אדם!?"** כל אחד מאתנו מבין, שכן! אפילו משפט אחד יכול להעיד על אדם, שהוא אדם. אפילו התגברות אחת מוציאה אותנו מכלל בעלי החיים. בעל חיים אינו מסוגל להתגבר על תאווה מרצונו החופשי, אדם כן. גם אם יבא לי, אני יכול לומר לעצמי - **לא!** כדאי מאד לנסות, ולו פעם ביום, להיות יותר 'בן אדם'. ההתגברות מקדמת את האדם, גורמת סיפוק גדול, ומוסיפה כוחות לקראת המשך ההתקדמות. התגברויות קטנות ותכופות מחזקות את האדם, כך שבבוא העת יוכל לעמוד בהצלחה גם מול ניסיון גדול. ואמר החכם, אשרי מי שהניח התאווה... עוד לא נמצא שהניח אדם דבר לכבוד בורא העולם ונתחרט. **"לא קרה מעולם, שאדם וויתר על תאווה מסוימת כדי לעשות את רצון הבורא - והפסיד. הקב"ה לא מעלים עין מהאדם, ואם מגיעה לו הנאה הוא יקבל אותה וכבר נאמר: "אין הקב"ה-מקפח שכר כל בריה." (מסכת פסחים קי"ח ע"א)**

פתגם השבוע:
אדם שקורע בגד בחמתו עושה נחת רוח ליצרו,
והמתגבר על יצרו עושה נחת ליצרו! 😊

רציתי לברך אתכם ביום שמח, שפרנסתכם תצמח כעציץ פורח. בריאותינו תתמיד ולא כאורח. חיוך על שפתינו 😊 כאור זורח, וכספנו 🪙 לא יתאדה כריח ונזכה לראות בביאת משיח. **אמן ושבת שלום,**
אוהבכם, דוד יעקב

לעילוי נשמת ה"ה יצחק טוויטו בן מרים • ת'צ'צ'ביה